

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za ostanila se plačuje od petdesetopne petit-vrste po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

SLOVENSKI NAROD
velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vsa leta . . . K 22— | Četrt leta . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11— | En mesec . . . „ 1-90

Pošiljanje na dom se računa za vse leta 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vsa leta . . . K 25— | Četrt leta . . . K 6-50
Pol leta . . . „ 13— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Čl. List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravištvo „Slovenskega Naroda“.

Znamenit shod v Stari Loki in njega velik uspeh.

Iz Stare Loke, 27. marca
(Konec.)

Sedaj nastopi znani

dr. Lampek iz Ljubljane.

Že takoj ob njegovem nastopu se prične silno šumenje in slišijo se ogorčeni klici: »Dol ž njim!« »Vrzite ga vun!« »Ta je nevolilec!« Toda le s posredovanjem g. Tavčarja more ta »krotak« iz ljubljanskega šenklažva dvakrat dalje. Pa komaj je izpregovoril par stavkov, že je na starem polju, da namreč zabavlja in obrekuje. Sedaj je zopet nakrat nastal silen vrišč, ker k govorniškemu odru stopi

Koblarjev adjutant Skalja iz Kranja.

Ne vem, kaj je Skalja hotel in iskal tukaj, kajti do besede ni prišel, ker so ga naši kmetje, ki ga poznajo

kakor slab denar, hitro spoznali in začeli upiti nad njim: »Koblarjev vohun, špijon!« »Ven ž njim!« in obrnili so moča in spremili do vežnih vrat. Priznati se mu mora, da je Skalja potem jako lepo napravil, da je brez obotavljanja in ugovora šel sam iz veže. V tem oziru sme biti pač za izydel Koblarju, ki je potem, ko so ga dvakrat s silo vrgli vun, prišel celo v tretjič nazaj.

Dr. Lampek

pa pravi, da je ta človek (Skalja) procjasil pri njem za denar. (Klici: To nam nič mar! Naj vendar že neha ta častikradež!) A Lampek je še vedno blebetal dalje. Tako se je obregnil ob dr. Tavčarja, da je rekel v dežel-nem zboru kmetiskim poslancem: Vi kmetavzi! (Silen in nepopisen vrišč. Najhu, še je bilo pri govorniškem odru. Tam so upili razjarjeni kmetje, da je »Slovenec« še pred kratkim zmogel »Gorenjčeve« bralce s šnopsarji! Tiho naj bo ta pokveka! Ta častikradež! In nastalo je okrog odra tako vrvenje, da se je bilo bati, da se bo deželni govorniški oder podrli) Pa Lampek je še dalje obiral, češ, da je »Narod« pisal, da ni Boga. (Klici: Lažnik! Obrekovalci! Dol ž njim! Neki kmet je moral potipati za nogo, ker je Lampek padel z odra.) A Lampeta tudi to ni spametovalo. Še enkrat se splazi nazaj in govori o notarijatu, češ, da naj se podprži. (Klici: Tudi duhovnik naj bi bil državni uradnik!) Napadal je dalje šolo in učiteljstvo. (Burni ugovori)

Lampek ne more dalje.

Naprej dr. Lampek ni mogel govoriti, ker je nastal tak šunder in upitje, da zborovalci zadaj in zunaj niso več čuli, kaj se godi pri govorniški mizi. Tamkaj je navzoči učitelj (Grmek) krepko prijel za bese do dr. Lampeta, češ, da je dr. Šusteršič (Pereat, Žlindra!) rekel, da je šola prokletstvo za ljudstvo; kleri-

kalei so torej najhujši sovražniki šole. Nekdo je prav pridno delal na orglice in kmetje so mu glasno ploskali. Lampeta je zmanjkalo na odru, ker se je bal za svoje kosti. Kaplan pa je poklical orožnike v strahu, da bodo razjarjeni kmetje planili po duhovniških posodah. Kmetje so stiskali pesti in jim žugali.

Konec zborovanja.

Kaplana, ki je kot sklicatelj otvoril shod, ni bilo več, zato tudi ni mogel shoda zaključiti ali pa da bi dal na glasovanje Demšarjevo kandidato. Nekaj časa so še ostali kaplanci z debelim fašmoštom Ščinkovcem in kandidatom Demšarjem na stopnicah v senci bojoneta orožnikovega in nekaj mrmrali zadaj. To je naše silno jezilo. Ker ni bilo hrupa ne konca ne kraja, je vstal učitelj Grmek iz Bukovice in prosil, naj se kmetje umirijo, da bo predlagal resolucijo in nastane grobna tihoča, le poparjeni farji so še mukali tam zadaj. (Obstrukcija so delali). Učitelj Grmek predlaga, da današnji shod zbratnih volilcev postavlja za kandidata v loško-kranjskem-tržiškem okraju kmata Jožefa Novaka, župana občine mavdiške in posestnika na Jami. In iz sto in stogrl zadoni: Živio Novak! Demšar ni niti eden klical. In kmetje so se razšli popolnoma mirno, brez vsake rabuke. Shod je v tem oziru za neodvisne kmete res sijajno uspel.

Kaj se učimo iz tega zborovanja?

Žalostni farovski kandidat Demšar je doživel na tem shodu strasen poraz, in sicer 1. vsled tega, ker se shod ni mogel vršiti v gostilni »Pri Jelovčanu«, kakor je bilo določeno; 2. velik uspeh je bil gotovo tudi to, da so mogli v farovžu govoriti tudi neodvisni kmetje in brati

duhovnikom levite in 3. največji uspeh je pa pač ta, da je pri glasovanju na klerikalnem shodu, klerikalni kandidat zbežal in se skrili, zborovalci pa so potem soglasno sprejeli kandidato neodvisnega kmata. In »Slovenec« je pisal, da je bil to sijajen shod. Seveda je bil sijajen, a ne za njegovo stranko in njih farovške voditelje, temveč za redivano kmetasko stranko, ki si je v enem tednu priborila čudovito lepe uspehe. V ponedeljek so kmetje osuvali, obrcali in vun vrgli žegnane bujskače, čez šest dni pa farovski kandidat ni mogel čakati glasovanja, ker bi doživel s'rašno blamažo. Resnici na ljubo bdi povedano, da se imajo klerikalci zahvaliti le miroljubnemu postopanju voditelja kmetске stranke, da se je shod vršil, zlasti pa sme biti vesel mali Lampek, da mu kmetje niso prerabljali kosti, kakor so jih zadnjič v Kranju. Da, na Gorenjskem se dela dan, na Gorenjskem se žari . . .

Vojna na Daljnem Vztoku.

Vrhovni poveljnik ruske armade na Daljnem Vztoku general Kuropatkin je došel v ponedeljek v Mukden, kjer sedaj stoluje carjev namestnik Aleksejev, a se je še istega večera odpravil v Liaojan, kjer bo njegovo glavno taborišče. Iz tega se sklepa, da so že ruske vojne priprave dozorele v toliko, da se bo general Kuropatkin v najkrajšem času odločil, na vseh črtah nastopiti proti Japoncem ofenzivno in pričeti odločilno borbo. Tudi Japonci se pripravljajo, kakor se kaže, na važne akcije. Najbrže nameravajo poskusiti v zalivu Liaotung izkrcati svoje vojaštvo. V to svrhu so tudi hoteli v noči od sobote na nedeljo zabarikadirati izhod iz portartuškega pristanišča, da bi jih rusko brodogradne ne moglo ovirati pri teh njihovih operacijah. Japonci vedo prav

dobro, da so vsi njihovi poskusi v zalivu ali na poluotoku Liaotung se izkrcati iluzorni, dokler ni na en ali drugi način strta ruska eskadra v Port Arturu. Da je zaman vsak napor jo uničiti, o tem so se Japonci že do dobra prepričali, zato se sedaj trudijo, da bi rusko brodogradne, ker ga ne morejo uničiti, vsaj napravili neškodljivo s tem, da bi mu zaprli izhod iz pristanišča. Opetovani njih tozadevni poskus se jim ni posrečil, vsled tega si bodo Japonci najbrže premislili riskirati, da bi pričeli z izkrcavanjem svojega vojaštva v zalivu Liaotung. To bi bilo naravnost smelo in nevarno podjetje, ker bi zašli med dva ognja. Izkrcanim vojakom bi se bilo treba boriti proti Rusom na kopnem, dočim bi prav gotov napadli japonsko, transportne parnike spremljajočo eskadro za hrbtom rusko brodogradne, kar bi bilo za Japonce opasnejše, ker bi v tem slučaju bili prav gotovo do zadnjega moža pobiti japonski se izkrcujoči vojniki — eskadra bi jih namreč ne mogla podpirati, kakor bi bilo potrebno — dočim bi se mornarica sama morala z ruskim brodogradjem boriti na življenje in smrt. In če bi tudi v tej bitki zmagala, bi to za Japonce ne bil velik uspeh, zakaj vkljub temu bi bila na kopnem uničena vsa njihova izkrcujoča se armada in ruski eskadri bi bilo tudi po izgubljeni bitki mogoče, ako morda tudi z občutnimi poškodbami in izgubami, se umakniti v bližnji Port Artur in si izlečiti dobljene rane, dočim nimajo Japonci v bližini zaliva Liaotung nobene luke, kamor bi se lahko zatekli, da bi si odpočili in vsaj nekoliko uravnali pohabljenе ude.

In da bi admiral Makarov niti trenotek ne razmišljal, v tem slučaju napasti Japonce, je dognana stvar. Makarov je mož dejanja in krepke eneržije in Japonci sami so se že prepričali, da se ž njim ni šaliti. Makarov je oseba, katere se je Japoncem treba bati, in, kakor se kaže, je dobil admiral Togo pred Makarovim že takšen

LISTEK.

Makedonija.

Spisal Josip Knaflič.

(Konec.)

Ej, malo bi potrebovalo v naše odrešenje! Samo migljaja, besede zgolj od združene Evrope bi potrebovalo . . . Evo, tako bi morala govoriti Evropa: V imenu prosvete, miru, pravičnosti in humanite ukazujem tebi, Turek, da se odstraniš iz Makedonije, dežele, ki je obtožiteljica in priča tvojih najhujših zločinov zoper te prve svetinje človeštva! — In v tistem trenutku bi bili svobodni mi! Ne kapljice krvi bi ne stalo to. Brez upora bi se pokoril Turek, ker vsak upor zoper združeno silo Evrope bi bil blaznost in samomor. Blazen pa Turek ni, niti nima veselja sam sebi zadržniti vratu.

Ali vse to je samo lep sen! Resnica je neusmiljena, in zgodovina pozna samo kri in nasilje. Ona zahteva tudi našo kri — sebi v žrtev, v zasmeh — prosveti!

„In za osveto, Zmajev, za osveto!“ sem vpil jaz, bijoč s pestjo po mizi. „Čez stoletja se bo maščevala vaša kri nad Evropo, gotovo —!“

„Ne sanjari ljubi moj! Koliko narodov že je poginilo — in nadkom

se je maščeval njihov pogin? Le prostor so naredili drugim večjim narodom in polja se jim pognojili za boljši kruh! Osveta, ljubi moj, je prazen pojem: močnejši požre slabejšega, to je ves zmisel in smoter da smo tu.“

Plaho sem se umaknil pred »zma-jem«, ki se je začel zopet zbuhati »v brezdu«, in zopet se je razgrnil molk po sobi, zadehel, mračen in težak, da je duša ječala pod njim.

Dokler ni pričel govoriti Zmajev: »Naša dežela je smrtna postelja in umirajoči na njej je naš narod. V resnici: kadar stopiš na naša tla, se ti zdi, da si stopil v hišo, v kateri leži človek, ki umira . . . Nobenega petja, nobenega smeha — le žalost na vseh licih, potr in plašen molk povsodi, zdihi, neme obupne solze . . . Često sem sedel tako na obronku gore, upehan po vročem boju, poleg mene morda je ležal tovariš, ki ga je turška krogla zvrnila v prah, — muhe so lazile po njegovih ranah in žrle njegovo strjeno kri — sedel sem, z neznosno bolečino v praih, in z očmi, zastrtimi od solz in pekočega znoja sem gledal dol na deželo, ki se je rprostirala pred menoj in ki je nanjo sijalo solnce . . . tedaj sem videl, da tudi solnce na to ubogo, nesrečno zemljo, ki je moja domovina, ne sije jasno in veselo, da je medel in otožen njegov svet, in da leži mrak na

vsej deželi, ki je žalni mrak smrti . . . In spoznal sem, katera je mojega rodu usoda, in da je zaman moj boj . . . In padel sem z obrazom na zemljo — nisem umrl, ali svoje življenje sem pokopal . . .“

Tako je govoril Zmajev, jaz pa sem ga poslušal, pazljivo in s sočutjem. Toda nisem se mogel uveriti, da bi ta narod, čigar žalostne zgodbe sem doznal, bil zapisan pogubi, da bi njegovo trpljenje ne imelo višjega smotra! Noč ne more voditi k noči, ampak k dnevu; robstvo ne do robstva, pač pa do svobode; preteklost ne more voditi v preteklost, marveč v bodočnost. In tako mora vstati tudi ta narod, tep-tani narod makedonski, čigar cela preteklost je robstva temna noč, vstati mora v svobodo in bodočnost!

Premišljeval sem izrazoviti obraz Zmajeva . . . Kakor je tudi strašen demon njegove duše, ki ga je porodila obupnost, — značaj tega moža je plemenit in kreposten, moč njegova je železna, in gotovo mu je določena znamenita bodočnost! In pomislil sem: Ta narod bolgarsko-makedonski, čigar duša je očičena v tisočletnem trpljenju in čigar moč se je zjeklenila v najtežjem — kako plemenit, kreposten in močan bo ta narod, kadar vstane, in kako veliko bo njegovo delo v zgodovini! —

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)

(Dalje.)

Papež in Hildebrand pa še nista s tem zmagala. Nemški dvor je bil jezen, ker je papež priropane dežele podelil Normanom in ker je nemškega cesarja spravil ob starodavni vpliv na volitev papežev. Jezni pa so bili tudi Rimljani, ker so bili v svojih pravicah krivično prikradjani. Rim se je razdelil na dve stranki. Velika večina je bila papežu in Hildebrandu sovražna in ta dva sta si mogla ohraniti oblast samo ker sta imela na razpolaganje armado Normancev, ki so jih Rimljani kot tujce in roparje sovražili.

Dne 27. julija 1061 je papež Nikolaj II umrl. Zljaj so se združili vsi nasprotniki Hildebrandovega sistema. Pozvali so nemškega cesarja naj imenuje novega papeža, pozvali cesarico regentinjo, naj ne pusti, da bi se prikradjale cesarske pravice njenega sina in zahtevali papeža, ki bi bil odločen nasprotnik celibata. Nastalo je mogočno gibanje. V Lombardiji so se škofje in duhovniki pridružili temu gibanju, na čelu jim milanski nadškof.

Hildebrand je v naglici sklical 1. 1061. koncil in je dal škofa An-

selma po novem volilnem redu izvoliti za papeža. S pomočjo normanskih vojščakov je Hildebrand posadil Anzelma kot papeža Aleksandra II. na papeški prestol. Novi papež pa se je koj prekršil proti tistemu volilnemu zakonu, po katerem je bil izvoljen, in ni prosil cesarja za potrjenje.

Mod tem, ko je Aleksander II. s Hildebrandom vladal v Rimu in so njiju normanski zaščitniki morili papeževe nasprotnike, so se sešli nemški in severnoitalijanski škofje v Baslu. Pripoznali so cesarja Henrika slovesno kot protektorja cerkve, razveljavili novi zakon o volitvi papežev, proglasili papeža Aleksandra II. kot usurpatorja, ga odstavili in izvolili škofa v Parmi kot papeža Honorija II.

Zopet sta si stala dva papeža nasproti in se pripravljala na krvav boj za papeško krono. Ali to ni bil več samo boj med dvema strankama, nego boj med rimsko cerkvijo in rimsko državo, oziroma med tistimi, ki so za vodstvo cerkve zahtevali vso oblast v posvetnih rečeh, in med tistimi, ki so cerkvi pripoznavali samo duhovsko oblast.

Papež Aleksander II. je bil strahopeten in len človek, ali njegov kancelar Hildebrand je odvagal deset

rešpekt, da se nič več ne upa s svojimi ladjami v streljno daljavo Port Arturja, da bi se zapletel v boj z ruskimi brodovjem.

Iz vsega tega se da sklepati, da se bodo Japonci le težko odločili poskusiti z izkrcavanjem svojega vojaštva v bližini izliva reke Liao, dokler bo rusko brodovje le še količjak sposobno za važnejše akcije na morju.

V severni Koreji.

Iz Seula se poroča, da si že stoje Rusi in Japonci nasproti ob reki v bližini Andžua. Led preko reke je že tako slab, da ni moči spraviti topničarstva in konjeništra preko reke, vsled česar ne morejo Japonci prodreti na drugo obrežje. Čuje se, da zbirajo Rusi močno armado, v kateri se zlasti nahaja mnogo kozakov, na levem bregu reke Jalu in hočejo z njo prodreti od severa proti Andžu. Glavna ruska armada v severni Koreji je baje razvrščena ob obalih reke Jalu. — „Standartu“ se javlja, da prodirajo Japonci nevzdržno proti severu, a vendar jako počasi, ker je nastopilo deževno vreme in je cela severna Koreja, kjer ni gorata, spremenjena v veliko močvirje, v katerem so izginile tudi vse ceste.

Car Nikolaj — namestniku Aleksejevu.

„Praviteljstveni Vjestnik“ priobčuje carjevo brzojavko namestniku Aleksejevu, v kateri se mu sporoča, da je imenovan general Kuropatkin za vrhovnega poveljnika vse armade na Daljnem Vstoku, admiral Makarov pa za glavnega poveljnika ruske vojne mornarice. Brzojavka se glasi: Vzpričo velike važnosti naše borbe, v kateri se mora končno zagotoviti gospodarstvo Rusije na obalah, Tihega oceana, in ker sem prepričan, da boste kot moj namestnik prisiljeni, svojo rezidenco premestiti bolj v osredje pokrajine, sem smatral za potrebno, da sem Vam v pomoč pridal generalnega adjutanta Kuropatkina za komando vse vojske na suhem s pravicami glavnega armadnega poveljnika in admirala Makarova kot vrhovnega poveljnika vse mornarice. Prepričan sem, da Vam bode imenovanje teh samostojnih in odgovornih načelnikov kot mojemu namestniku olajšalo izpolnitev Vam določene, težavne zgodovinske naloge.

Rusi o zadnjem napadu na Port Artur.

Ruske novine so zelo vzradoščene, da se je Japoncem zadnji napad na Port Artur tako temeljito ponesrečil. „Peterburgskija Vjedomosti“ naglašajo, da nimajo Japonci v vojevanju nikakih novih idej, zlasti se to vidi pri napadih na Port Artur. To dejstvo zelo olajšuje obrambo portarturske trdnjave. Ena sama torpedovka je mogla pri zadnjem napadu z branderji nadomestiti silnega „Retvizana“. Tudi izkrcavanje v Koreji, katero se vedno vrši, kadar je boj pred Port Arturjem, ne donese Japoncem no-

bene koristi. Čim več Japoncev se bo nahajalo na kopnem, tem hujši bo njih poraz.

Skorajšnja bitka na kopnem?

Iz Petrogra da se poroča, da je ruski generalni štab sklenil, da ruska armada v najkrajšem času napade Japonce v severni Koreji. Rusi bodo najprvo udarili na Pjengjang in imajo v to svrhu na levem obrežju reke Jalu koncentriranih 70.000 mož z 200 topovi. Splošno se pričakuje, da se bodo Rusi koncem tega tedna spopadli z japonsko armado generala Kuroka. Vrhovni poveljnik Kuropatkin, ki ima sedaj svoje taborišče v Liaojangu, bo baje, kakor se od zanesljivih strani naglašja, jel operirati zajedno z južnomandžursko armado, kakor tudi z vojsko, stoječo ob reki Jalu in v severni Koreji. V obče pa se je nađejati, da se prične boj v najkrajšem času na celi črti. — Iz Seula se poroča, da so se te dni manjši ruski in japonski vojaški oddelki že spopadli med Andžuom in Čengdžuom v severni Koreji, ne da bi se vedelo, katera stranka je podlegla. Ve se le toliko, da je bilo na obeh straneh kakih 200 mož ubitih.

Rusija pošlje še več vojaštva na bojišče.

„Standart“ v Londonu je izvedel, da pošlje Rusija še tri vojaške kore na Daljni Vstok, dasi se je general Kuropatkin izrazil, da je na bojišču zbranega dovolj vojaštva. Za vse slučaje pa se vendar še pošljejo na Vstok trije kori in sicer iz Varšave, Vilne in Kijeva, da bo uspeh popolnoma zagotovljen.

Gibanje vojnega brodovja.

Javlja se iz Londona, da se je videla ruska flotila, obstoječa iz pet oklopnih in križark in iz več torpednih uničevalk, trideset milj jugozapadno od Port Arturja. Ta eskadra ima najbrže nalogo stražiti vhod v zaliv Pečili. Iz Vejhajveja pa se poroča preko Londona, da poročajo v pristanišče došle kitajske ladje, da so v ponedeljek popoldne videle manevrirati rusko eskadro, obstoječo iz 11 vojnih ladij v bližini japonskega brodovja. Tudi japonska mornarica je manevrirala, a vendar se niso slišali nikaki strelji. Ali je prišlo do boja, ali ne, se ne vé.

Klerikalci v lastni mreži.

Dunaj, 29. marca. Na krščansko-socialnih shodih se javka, kaka krivica se godi krščanskemu dunajskemu prebivalstvu, ker se nastavlja vedno več Židov za nadučitelje dunajskih ljudskih šol. Leta 1883, ko so se spreminjale nekatere določbe državnega ljudskošolskega zakona, so dosegli klerikalci po neumorni agitaciji,

da se je postavilo v zakon, da morajo biti voditelji ljudskih šol istega veroispovedanja, kakršnega je večina učencev. Mislili so, da s tem bogve kaj dosegle, pa so se le sami vjeli. Do tedaj so se v praksi nastavljali le katoliki za nadučitelje tudi na takih šolah, kjer tvorijo židovski otroci večino, ker pa si stari nadučitelji izumirajo ali odstopajo, morajo se valed novega zakona nastavljati na njihova mesta židovski učitelji. Samo v Leopoldskem delu mesta je izmed 32 šol devet pod židovskim vodstvom, sedasoma pa še zasede po klerikalnem zakonu vsaj 9 Židov dobroplačane nadučiteljske službe, ki bi se vendar tako prilegle Luegerjevimi antisemitiskim agitatorjem. Tako se godi, ako delajo klerikalci zakone.

Zoper uvoz italijanskega vina.

Dunaj, 29. marca. Nižjeavstrijska kmetijska družba je imela danes svoj občni zbor, kateremu so med drugimi prisostvovali tudi zastopniki kmetijskih družb iz Gradača, Celovca, Ljubljane, Trsta itd. Zbor je sprejel enoglasno resolucijo, v kateri se odločno protestuje proti vsakršnim ugodnostim pri uvozu italijanskega vina. Vlada se poziva, naj ne odneha od minimalne carine 48 K za 100 kg vina. Resolucija končno izjavlja, da je bolje, ako ostanemo brez trgovinske pogodbe z Italijo, kakor da bi se še nadalje izdajale koristi avstrijskega vinarstva.

Ogrska magnatska zbornica.

Budimpešta, 29. marca. Magnatska zbornica je sprejela v današnji seji proračunski zakon za leto 1903, nadalje predloge o nagodbi s Hrvaško in o odpravi službene kavicije. V debati o proračunu je izjavil grof Stef. Keglevich, da upa, da bo vlada izvedla načela nagodbe iz leta 1867 in liberalizma, in da bo v zmislu te nagodbe delovala, posebno na gospodarskem polju, v armadnih vprašanjih in pri sklepanju gospodarske zveze z Avstrijo. Glede armade upa govornik, da si bo ministrstvo prizadevalo, da napravi armado na Ogrskem popularno ter ugoti narodnim čuvstvom madjarskih mladeničev v armadi. Govornik je obžaloval, da so se zadnje vlade večkrat oddaljile od liberalizma ter valed tega spravile ogrski parlamentarizem na krivo pot.

Položaj v Macedoniji.

Carigrad, 29. marca. Danes so poslaniški velesil odgovorili na dopis turške vlade z dne 24. t. m. Poslaniški vztrajajo pri zahtevi, da se za reformirano orožništvo nastavi 60 inozemskih častnikov. Izjavili so tudi, da se general De Georgis s pomočniki velesil takoj poda na določeno mesto ter mu sledi kmalu 25 inozemskih častnikov. Popolnitev tega števila na 60 se izvrši po potrebi.

Obenem se skliče primerno število podčastnikov.

Carigrad, 29. marca. Mesto odgovora v sadavi orožniških reform, je turška vlada sporočila zastopnikom velesil o novih »gрозovitosti« vstajev. V ovadbi pravi, da je 17. t. m. neka bolgarska četa prekorajila mejo ter napadla »neke« vasi v skupeljskem vilajetu. Tudi »druga« četa je prekorajila mejo ter ropala v obmejnih pokrajinah. Prebivalce vasi Belo so vstajši baje pomorili, ker so izdajali oblastvom poročila o gibanju vstajških čet. Umor se je baje izvršil valed ščuvanja novega bolgarskega šolakega ravnatelja Ilija v Menliku. Hišna preiskava ga je izdala Turkom za načelnika vstajškega odbora. In takim bajkam nekateri zastopniki velesil baje verjamejo!

Solun, 29. marca. Albanci so naznanili turški vladi, da ne odlože orožja, dokler sultan ne pomilosti vseh pregnanih Albancev. Pomilodjenje se mora raztegniti tudi na obsojence zadnjega časa. Turška vlada baje ne mara ugoditi tem zahtevam, valed česar se albanska vstaja še kmalu ne poleže. — V Albaniji še vedno pritiska tako huda zima, da se čete ne morejo gibati.

Rim, 29. marca. Pri R. Garibaldi so imeli včeraj v Rimu živčiči Albanci sestanek. Sklenilo se je ustanoviti odbor z geslom: »Albanija Albancem«. Predsednik bo Garibaldi.

Iz Srbije.

Belgrad, 29. marca. Častniško vprašanje se bo sedaj vendar po voljno rešilo. Najprej se odstranijo z dvora vsi častniki, ki so znani kot protizarotniki, nadalje vsi kraljevi adjutanti in ordonance, najsi so bili zarotniki ali ne. Po odstranitvi adjutantov pošljejo velesile zopet v Belgrad svoje poslanike. Potem se sestavi nova adjutantura. Sedanji prvi adjutant Popović postane poveljnik donavske divizije na mesto Mašina. Mlajši častniki dobe dvodelni dopust, ki ga morajo preživeti v inozemstvu. Večina jih gre na Rusko, da se udeležijo rusko-japonske vojne.

Nemški cesar v Italiji.

Neapolj, 28. marca. O t. tukaj je odplul parnik »Hohenzollern« s cesarjem Viljemom med streli in hura-klici v Gaeto. Tam je cesar obiskal kraljico-vdovo Margerito, ki mu je obisk vrnila ter obedovala pri cesarju na njegovi ladji.

Angleški naselniški zakon.

London, 29. marca. Nižja zbornica je sprejela zakon o naseljevanju tujcev. Zbornica se je nato odgodila do 19. aprila.

Samostanske šole odpravljene

Pariz, 29. marca. Zbornica je sprejela zakon o odpravi samostanskega pouka s 316 glasovi proti 269

glasovom v celoti. Sprejetje se je v harno odobravalo v zbornici ter se proslavi tudi po celi deželi.

Dopisi.

Iz Postojne 25. sušca. Danes nas je »Sokol« iznenadil s svojo predstavo. Igrali so pod spretnim vodstvom gospoda Josipa Verbiča Ogrinčevu burko »Pojdimo na Dunaj« ter nam zapeli A. Försterjevo pesem »Povejte vso planino«, H. Volaričevu pesem »Večerna« ter F. Simandlovo »Josipina polka«. Vse nastopivše osebe izpolnile so svojo nalogo perfektno; — dokaz temu burni aplavz, ki je tako med igro, kako tudi petju izbornega našega moškega zbora večkrat zadonel po dvoran. Udeležba je bila jako dobra; iznenadili so nas gostje iz Ljubljane, Celja, Logatca, Rakeka, Slavine, Razdrtega, Hraš in Št. Petra, kateri m gr vsiem hvala. Omeniti pa moramo, da se je večji del uradništva in učiteljstva, izvzemši tih gospodov, nekako izostentativno izognilo udeležbi veselice ter so se rajši v svojem »Klubkalu« zabavali. V interesu družabnega in društvenega življenja bilo bi dotičnim gospodom svetovati, naj nikar ne slušajo, če se jim Sokolove prireditve slikajo kot manj vredne. Saj je »Slov. Narod« že izdal zadosti člankov o pomenu in namenu »Sokola«, sedaj se pa dotični gospodje tudi lahko poučijo v tem vprašanju v našem »Slov. Sokolu« — škodilo jim ne bode. — Žalostno je da ljudje, ki hočejo biti »inteleģenca«, ne razumejo idejalov sokolstva zavolj ene osebe, katera jim ni všeč, ter opuste zavoljo tega sodelovanje in soudeležbo pri celem društvu, katerega člani so povrh še sami. — Končno želimo našemu vrlému »Postojnskemu Sokolu«, da bi nam zamogel še za nadalje prirediti tako prijetne zabavne večere; zakaj služijo ne samo v zabavo in kratek čas, ampak tudi glavno za izobrazbo.

Iz celjskega okraja. (Motto proprio) Proti oduševstvu slov. kmeta od strani rimsko-katoliških duhovnikov po cerkvah med pridigo ali med sv. mašo s takolimenovano »cerkveno bisago« igra knof, ta majhna malovredna reč, najvažnejšo in najimunitnejšo ulogo. Kadar se ob nedeljah ali praznikih od doma v cerkev odpravljajo, nikoli ne pozabi knofa doma. Vtakni ga hvaležno v žep, kajti on te reši fehtanja po cerkvah med službo božjo. Kadar v cerkvi pridigo pazljivo poslušaj ali med sv. mašo pobožno moliš, cerkovnik pa z mošnjo pride, in Ti isto pod nos porine, češ: daj mi krajcar, seži takoj v žep, ter spusti knof ali drugo malovredno svetlino v mošnjo. Pazi pa, da ti knof ni predebel, kajti žrelo na mošnji je tako ozko, da ima le krajcar ali pa kronica prostor, kadar bode cerkovnik po službi božji mesto krajcarjev, knofa štel, bode hitro to novico svojemu župniku poročal. Ako ima župnik le količjak soli v glavi, ustavi to fehtarijo med božjo službo hitro. Ljubi kmet! Nikoli ne misli, da je to greh. Ampak premisli, da je Kristus sam tiste žide iz cerkve s vrvo izgnal, kateri so po cerkvah denarje pobirali in njimi barantali. Rekel je: »Cerkev

 Dalje v prilogi.

Aleksandrov. Hildebrand je na vseh koncih in krajih iskal zaveznikov in ko je papež Honorij II. prišel l. 1062. s svojo armado v Italijo, je bil Hildebrand že pripravljen na boj. Po dolgih pogajanjih je Honorijeva armada naskočila 14. aprila R. m. in zavzela leoninski del mesta. Boj je bil strašen. Honorij je sicer deloma zmagal, ali prišel je mejni grof toskanski in oba papeža pozval, da se vrmeta v svoji škofiji za toliko časa, dokler cesar ne odloči med njima. Oba papeža sta se udala.

Tedaj je bilo misliti, da bo konec Hildebrandovemu sistemu, ali zvižajni Hildebrand je bil naščuval kolonjskega nadškofa, da mu je priškočil na pomoč. Nadškof se je polastil mladega cesarja in cesaricivdovi odvzel regentsvo. Hildebrand mu je obljubil svojo podporo, če pomaga odstaviti papeža Honorija. Nadškof je to rad storil. Sklical je koncil v Avgsburg in tam proglasil izvolitev Honorija za neveljavno in potrdil Aleksandra II. kot papeža. Hildebrandova stranka je s tem zmagała. Njena armada je ropala in morila po vseh krajih, koder so bivali papeževi nasprotniki, a celega Rima vendar ni mogla zavzeti in papež Aleksander II. se je le strahoma na-

selil v svojem stanovanju v Lateranu.

Hildebrandov triumf je le malo časa trajal. Kolonjski nadškof, pravi vzor zavratnega in lakomnega klerikalca, je bil odstranjen od regentstva in Rimljani, ki so ostali neizprosnimi sovražniki Hildebranda, so pozvali papeža Honorija naj pride v Rim. L. 1063. je prišel Honorij v Rim. Polastil se je cerkve sv. Petra in poskusil zavzeti Lateran. Poulični boji so bili na dnevnem redu. Več kakor leto dni je trajal ta boj med papežema in premočil rimska tla s človeško krvjo. Ves kristjanski svet se je nad tem zgražal. Kadar slučajno ni bilo boja, sta papeža izdajala dekrete, v katerih sta drug drugega sramotila in preklinjala. Papež Nikolaj je o papežu Honoriju razglasil, da je razdiralec cerkve, uničevalec apostolske discipline, sovražnik človeštva, korenina greha, glasnik hudiča, apostol antikrista, pušica na stanovem loku, šba assur, potop čednosti, latrina hudodelstva, človek iz blata, drek stoletja, piča pekla itd. Papež Honorij je sveda to plačeval z obrestmi in proglasil papeža Aleksandra za črva, strup človeštva in krivoverskega osla (asinus haereticus).

Honorij ni mogel dobiti pomoči iz Nemčije, dasi je zanj nujno prošil in ko mu je jelo zmanjkovati denarja, so se tudi Rimljani začeli odvracati od njega. V raztrgani obleki je končno moral bežati iz Rima. V Nemčiji je med tem tem zopet prišel kolonjski nadškof oblasti in ta je izposloval, da je bil Honorij kot papež odstavljen, Aleksander II. pa kot papež pripoznan. Hildebrand je v tem zmagal. Kako mnenje so imeli o njem papeževi prijatelji, se razvidi iz tega, da je kardinal Damiani imenoval svetega satana, kateremu je bolj pokoren kakor Bogu.

Hildebrand je vse storil, da zagotovi papeštvu neodvisnost in neomejeno oblast. Papež je prekel celo dolgo vrsto upornih škofov in duhovnikov, s silo uveljavil celibat, da bi duhovniki ne bili nič drugega kakor vojskovalci za papežovo posvetno oblast in ukrotil s pomočjo Normanov rimsko plemstvo in rimsko ljudstvo. Na plemstvo in prebivalstvo zunaj Rima pa še vedne ni imel nič vpliva, samo toskanska grofinja Beatrica in njena hči Matilda, sta stali zvesto na njegovi strani.

Dne 21. aprila 1073. je umrl papež Aleksander II. in Hildebrand je postal njegov naslednik, oni mož, ki je z eno največjih revolucij, kar jih svet pozna, prevrgel dotedanje razmerje med pa-

peštvom in posvetnimi oblastmi in poskusil papežu pridobiti neomejeno oblast nad vsem svetom. Hildebrand je bil duhovnik, ali duhovskega ni bilo nič na njem; Hildebrand je bil samo politik in cilji njegovi so bili politični, Zaničeval je svet in ljudi a vredno se mu je zdelo biti absolutni gospodar sveta in zaslužniti vse človeštvo.

Papež Aleksander se ni bil pokopan, ko je bil že Hildebrand proglašen za papeža. Sprejel je izvolitev, kakor kak starorimski vojskovodja ki so ga njegove legije po mnogih krvavih zmagah proklamirale za imperatorja. Po novem volilnem zakonu je bila cesarju izrecno pridržana pravica, da je volitev le veljavna, če jo cesar potrdi. Hildebrand pa ni prošil za potrjenje, nego je cesarju samo naznanil svojo izvolitev. Ko bi bil takrat nosil cesarsko krono neustrašen, mogočen vladar, bi gotovo ne bil dopustil, da bi Hildebrand zasedel papeški prestol. Ali Hildebrand je imel to srečo, da so bili mečni nasprotniki njegovih stremljenj mrtvi, živi nasprotniki pa preslabi, da bi se mu bili uprli. Nemški cesar je bil sam v nevarnem položaju in se je bal, da bi novi papež postal njegov sovražnik. In zato sicer ni formalno potrdil izvolitve novega papeža, ali odrek potrditve tudi ni in tako je bil

Hildebrand kot Gregor VII. dne 29. junija 1073. kronan za papeža.

Gregor VII. je bil na svojem cilju. Njegovo srce je hrepenelo po tem, da bi bil kot papež gospodar vseh gospodarjev, kralj vseh kraljev in da bi njemu bili podložni vsi vladarji, vsi narodi in vse dežele. In delal je za uresničenje svojega ideala hladnokrvno, preudarno in s kruto brezobzirnostjo. Najprej je hotel svoje dosedanje najzvestejše zaveznike in podpornike, Normane, pregnati, potem Saracene in Grke, osvoboditi Byzancijo in zavzeti Jeruzalem. Gregor je pač mislil, da na ta način razvname vso Evropo, in da bi tako velikansko podjetje najprej omogočilo uresničenje njegovih smelih načrtov. Toda ta nakana se Gregorju ni posrečila. Pač pa se mu je podvržla 28 letna grofica Matilda Toskanska. Matilda je bila prijateljica in podpornica papeža Gregorja VII. Matilda je bila poročena s hrabrim, a grbastim vojvodom Gotfridom Lotarinškim, a živila sta skoro vedno ločena. Gottfried je bil zvest cesarju in se nikakor ni strinjal z rimsko politiko svoje žene. Dostikrat se je pisalo, da je bila Matilda ljubica papeža Gregorja, ali verjetno to ni. Istina pa je, da je bila Matilda papežu brezmejno udana.

(Dalje prih.)

je hiša božja, a Vi jo hočete v jama razbojnikov spreminiti? Premisli, da je Bog največji sovražnik oduševstva, in da vsak človek božjo voljo stori, kateri se trudi, da se nasramno oduševstvo gotovih božjih namestnikov — če se sploh smejo tako imenovati — enkrat za vselej iz sveta odpravi.

Kmetje!

Blizu se volitev za izpraznjeno mesto deželnozborskega poslanca v kmetih občinah kranjsko-loško-triškega okraja. V sedanjem žalostnem položaju našega stanu je pač treba dobro premisliti, koga bomo poslali v deželni zbor, ki bi bil zmogel odločno zastopati koristi nas slovenskih kmetov. Klerikalna stranka ali — da se bolje izrazimo — v Ljubljani so nam postavili za to volitev kandidata, ne da bi se bili vprašali kmetiki volilci za mnenje. Tak kandidat ima popolnoma vezane roke, ker je moral, predno je bil proglašen kandidatom, podpisati program klerikalne stranke in je zato primoran podpisati za nas tako škodljivo obstrukcijo, ki onemogočuje vsako delovanje deželne zbornice. Ta obstrukcija je snedla slovenskemu kmetu tisoče in tisoče za podporo kmetškemu stanu namenjenega denarja. Ko bi redno deloval deželni zbor, katerega uspešno in redno delovanje je pa ravno ta nespametna, neprevidna in za kmeta uničujoča obstrukcija popolnoma onemogočila, bi se volilcem lahko podelile vse prošene podpore. Tako bi bili dobili podpore letos popovodnjško odovani posestniki v poljanski ter selški dolini in na sorškem polju; kranjski vodovod, ki bo oskrboval 16 vasi z dobro in zdravim vodo, ki bi se bil že lahko začel graditi; ravnotako se ne morejo urediti ceste; pospeševati se ne more živinoreja; z naku povanjam plemenitih bikov; ustanoviti se ne more prepotrebna kmetijska šola na Gorenjskem i. t. d. Kmetje! Ali ne zadržuje vse to blagor in razvoj kmetijstva?

Klerikalci pravijo, da delajo obstrukcijo zaradi splošne volilne pravice. Tudi mi izjavljamo, da smo za razširjenje volilne pravice, namreč da se pomnoži število zastopnikov kmetškega stanu, tega stebra vseh drugih stanov, toda to zadevamo ne smatramo kot najnujnejšo, da bi zavoljenje morale čakati in trpeti vse druge, ki so za ljudstvo življenjskega pomena. Vodi telji našega stanu nas farbajo in slepe, da skrbje za naše kmetike korist, a to delovanje je samo navidezno in dokazano je z obstrukcijo, da delajo samo za svoj žep, nam kmetom pa v pogubo.

Uvažujmo in upoštevajmo poleg prevelikih davkov še te žalostne in pogubonosne razmere, se mora vsak kmet zjokati nad svojo nespametjo, da se je toliko časa pustil voditi za nos takim sebičnemu. Vred tega smo dne 21. marca 1904 sklicali v Kranj posvet, na katerega je prišlo nad 150 najuglednejših kmetov iz celotnega volilnega okraja, ki so soglasno in iz svoje srede postavili za kandidata

kmeta Joža Novaka

župana mavčičke občine in posestnika na Jami

ki bo neodvisen od ene kakor od druge dosedaj na Kranjskem obstoječe stranke, delal samo v prid in korist kmeta.

Združili smo se za njegovo kandidacijo, ker nam je on znan po dobrem gospodarstvu in že desetletnem vestnem, poštenem ter poštenem županovanju. On je v resnici mož, na katerega se mora vsak za blagor in povzdigo kmeta vnet volilec zanesti in zaradi tega združite v četrti dne 7. aprila t. l. vse svoje moči v svojo kmetiško koristnost, da se vsi udeležite volitve in na glasovnice napišete natančno in razločno

Jože Novak, posestnik na Jami.

Volilni odbor neodvisnih kmetških volilcev.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. marca.

— **Klerikalni shodi na Gorenjskem.** Klerikalci uganjajo velikansko sleparstvo s svojimi

»shodi«. Niti oigan ne kaže tako neramno, kakor ti »Slovenec« duhovniki. Iz vsake muhe naredo slona. Kaj so vse poročali o sedanjih shodih, kako so bili sijajni, kako velikanska je bila udeležba itd., a vse je bila sama laž. Tako so pisali, da je na »shodu« v Predvoru ondoli župan predlagal kandidacijo Demšarjevo. Resnica pa je, da župana tisto nedeljo niti doma ni bilo, ker je kupoval v Kokri dva. Teh shodov v Trsteniku in v Gorisah sploh ni bilo, ker se je Demšar predstavljal samo po farovških in se potem kar naprej peljal. Četudi Francoz se niti ne upa med kmete, ker ve, da bi se vsak smejal, kdor bi ga slišal. Tudi o »shodu« v Mavčičah je duhovniški list silno veliko klobasal. A kaj je bilo? Na dveh podih je bilo zbranih 35 mož, čitaj: petinideset mož, nekaj žensk in otrok. »Slovenec« pa je iz teh 35 mož napravil 200 volilcev, dasi je v Mavčičah sploh samo 115 volilcev. V Šenčurju je bil shod v kaplaniji in je bilo zbranih kach 30 mož, med katerimi pa sta bila tudi dva neodvisna posestnika, ki sta ves čas krepko ugovarjala. Iz škofije se duhovniki naganja, da morajo za vsako ceno in na vsak način zmagati, češ, pokazati se mora, da ljudstvo obstrukcijo odobrava. Nekega politično mladnega duhovnika je škof sam vzel v roke in ga pridušil, da mora iti v boj. Duhovniško nasilstvo je velikansko. Grožnje najhujše vrste so na dnevnom redu. Duhovniki ščujajo ženske in otroke proti možem, oziroma očetom. Groze, da ne prejme nihče več zakramentov, da ne bo cerkveno poročen, ne cerkveno pokopani, kdor ne voli klerikalnega kandidata. Papež je pač po pravici take duhovnike imenoval hudiče in smrad iz pekla.

— Volitev na Koroškem.

Pri dopolnilni deželnozborski volitvi iz kmetških občin Podkloster-Trbiž je zmagal nemškutarski kandidat Martin Fischer. Oddanih je bilo 563 glasov; Fischer je dobil 389, slovenski kandidat Grafenauer pa 172 glasov. Razmerje glasov je skoro isto, kakor pri zadnji volitvi. Rajnki dr. Abuja je sicer tedaj dobil nekaj več glasov, kakor sedaj Fischer, ali število slovenskih glasov se ni nič pomnožilo. Volitev je pokazala, da slovenska stranka v tem okraju ni ne napredovala, pa tudi ne nazadovala.

— **Škof in Gornjegradčani.** Nedavno tega se je škof Anton Bonaventura, zagovarjaje svoje dogovore in brezmišelnost gospodarstvo svojega oskrbnika v »Slovenec«, pobal, da že Gornjegradčani sami obsojajo brezobzirno kritiko našega lista o škofovem gospodarstvu in »da so mu brzojavno izrazili svoje ogorčenje nad tako pisavo«. Da se škof ne bo preveč veselil te izjave, smo v prijetnem položaju, to zadevo verodostojno pojasniti. Škof je res dobil slično brzojavko iz Gornjega grada, katero sta poslala na svojo roko župan in podžupan — iz kakšnih nagibov, ne maramo raziskovati — škofu s pripombo, da se v kratkem dopišlje uradna pismena izjava. Toda škof ni prišel kani! Župan je pač sklical v ta namen, da bi se sestavila neka izjava na škofa Bonaventuro, občinsko sejo dne 8. svečana, toda ta seja ni bila sklepna, ker večina odbornikov ni hotela priti k takemu posvetovanju, kjer bi se odobravalo škofovo, Gornjemu gradu in celemu okraju škodljivo gospodarstvo. Pismene izjave torej Anton Bonaventura ni dobil, a tudi brzojavna nima zanj nobene vrednosti, ker sta jo poslala na svojo roko pod vplivom graščinskega oskrbnika župan in podžupan, ne da bi jih bil v to pooblastil občinski odbor. Da, še več, obč. odbor je celo ta županov korak naravnost obsodil, ker mu je celo odrekal naknadno odobrenje! Torej, gospod škof Anton Bonaventura, na takšno »izjavo« in izraze ogorčenja ste pač lahko ponosni! V isti zadevi se nam tudi

piše iz Gornjega grada: V »Slovenec« smo čitali — pravijo tukaj, da je sam škof pisal — da se gotovi navoščilci vedno in vedno zaletujejo vanj (škofa) in njegovega oskrbnika, in sicer s toliko hudobnostjo in s takim drsnim zavijanjem, da se Gornjegradčanom že stoji to početje. Četudi je to trditve baje napisala blagoslovljena škofova roka, vendar je vkljub temu grda laž. Naj se le pride škof sam priprati, katero početje se Gornjegradčanom stoji, in imel bo dovolj prilike se uveriti, da se Gornjegradčanom stoji samo njegovo početje in početje njegovih valptov. Sicer bi se bil lahko škof že za časa svojega lanskega bivanja v Gornjem gradu o vsem tem na svoje oči prepričal. Ali je bil škof slep? Ali ni videl in se prepričal, kako ledeno hladnostjo je bil lani sprejet, kako se živ krat ni sanj zmenil razen valpta in njegovih hlapcev? In on naj bi potem užival pri Gornjegradčanah splošno ljubezen, ki dovoljuje, da se uničuje sistematično trg in ves okraj, ki pusti gospodariti neomejeno oskrbniku in ljudem, ki dajejo javno pohujšanje ne samo v trgu, ampak tudi v celi okolici, da ljudstvo že kar s prati kaže za njimi in se zgraža, da trpi kaj takega sveti mož — katoliški škof Bonaventura? Da, da, škof Anton Bonaventura, Vaš avgijev hlev se nam pač stoji v dno duše!

— **„Štajerčevi“ naprednjaki.** Pri zadnji seji novega ptujskega okrajnega zastopa je bil župan Ormigg, torej „pristen“ ptujski Nemec, izvoljen načelnikom, Waldemar Hintze, seveda tudi privranci Nemec, pa podnačelnikom okrajnega zastopa. V odbor so bili voljeni in sicer iz veleposestva: Nemec, graščak baron Kübeck, iz skupine velike industrije: nemški ptujski doktor pl. Fichtenau, iz skupine mest in trgov: ptujski nemški sodar Stendte, od vseh skupin pa največja dva ptujska Nemca: Maks Strasschill in Adolf Selinschegg. V ptujskem novem okrajnem zastopu bodo torej sedeli razen edinega Slovence J. Goloba, katerega so volile slovenske kmetške občine, sami „pristni Nemci“ od nog do glave. Namesto slovenskih odvretnikov, duhovnikov in kmetov bodo torej ogromni večini slovenskemu prebivalstvu ptujskega okraja gospodarili znanprej ptujski nemški doktorji, nemški „purgarji“ in nemški graščaki. — In hinvski nemškutarski „Štajerčevi“ pa še vedno slepi kmete ter piše, da je novi okrajni zastop v „naprednjakih“ rokah. Upamo, da bomo imeli dovolj prilike pokazati te nemške „naprednjake“ našim slovenskim kmetom v pravi luči.

— **Odprt listek slavnemu občinskemu svetu.** Prejeli smo naslednji dopis: Sobotni „Slov. Narod“ je prinesel zanimiv članek o naši električni cestni železnici, ki je občinstvo prav zadovoljilo ter obudilo obče zanimanje in pritrjevanje, ker je sedanja ureditev con gotovo čisto zavožena in napačna. Pa popolniti bi bilo tam stavljenе nasvete še z nekimi conami za sredomestni promet, tako na priliko za prago od deželne bolnice in od Sv. Jakoba proti sredini mesta. Razen tega pa je obče mnenje, da je uredba proge proti dolenjskemu kolodvoru kot prva praga naravnost napačna, in da naj bi se praga od južnega kolodvora do vojaške bolnice določila za glavno in torej direktno progo, ker je promet na tej zadnji progi gotovo večji in imenitnejši. Ob njej ležita namreč obe veliki bolnici in zavod Leoninikum, kamor množica razven gg. zdravnikov velika pobojnica bolnikov in njih obiskovalcev. Kako mučno pa je gledati in kako težavno za dotične bolnike, ki večinoma z gorenjske strani prihajajo, da morajo pred rotovžem presedati. V bližini železnice leže tudi tri vojašnice in klavnica, zdaj se bodo na Poljanah gradile 3 velike šole in se tam doli od dne do dne množijo nove naselbine, tako na Poljanah, pri Sv. Petru in v Vodmatu, kar vse kaže na to, da je praga proti Vodmatu imenitnejša. Taka preuredba pa bi tudi nikake tehnične ovire ne delala, ker je tir že itak napravljen, in bi se voz za južno progo pred rotovžem ravno tam ustavljal, kjer se sedaj tisti proti Poljanam. — Naj bi se torej glavni mestni zastop za to po „Slov. Narodu“ sproženo misel zanimal ter jo stavil brez odlašanja na svoj dnevni red, gotovo bode s tem vsemu prebivalstvu smetel in brez dvoma tudi podjetju samemu dohodke izboljšal.

— **Iz Radomlja se nam piše:** Marsikateremu izmed cenjenih bralcev „Slovenskega Naroda“ utegne znano biti, v kako silno slabem stanju se je nahajala še pred nedavnim časom občinska pot iz Radomlja proti Rovi. A glej v zadnjem času se je to korenito spremenilo. Cesar nista mogla doseči okrajni cestni odbor in deželni odbor, to je desegal vse časti in hvale vredni poslanec dr. Šusteršič, kateri je s svojim vplivom trdo ukazal, da se je omejena občinska pot prevzela kot okrajna cesta, se temeljito popravila z najboljšim gramozom za večne čase posula, ter opremila s potrebnimi občestnimi kamni in mostiči. Vsak, kdor hodi ali vozi po tej cesti, bode našemu silno vestnemu deželnemu in državnemu poslanec g. dr. Šusteršiču do zadnjega izdihljaja neizrečeno hvaležen in Bog ga bode gotovo za dobroto bogato poplačal. — Klerikalni in liberalni hvaležniki iz Radomlja in Rove.

— **Narodna šitalnica v Kamniku.** Velikonočni ponedeljek dne 4. aprila t. l. priredili igralci slov. gledališča in operni tenorist gosp. Orčelski s dovoljenjem uprave slov. gledališča v narodni šitalnici v Kamniku gledališki večer s sledečim programom: Koncert, poje g. Orčelski; Brève: »Rdeči talari, drugo dejanje; Tolatj: »Vstajenje, drugo in peto dejanje. Ker je mnogo zanimanja za prireditve, upsti je mnogobrojno udeležbe.

— **Vzor snažne cerkve je v Podzemlju.** Pa ne mislite, da jo upravlja župnik, kateri pri vsaki priliki povdarja: »Mein Prinzip ist Ordnung, Pünktlichkeit und Reinlichkeit!« — **Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu.** Na začetni klopi so bili Janez Krajček in Jožef Jerman iz Trbovelj, Jožef Dvojmovič iz St. Jerneja, Jožef Šuštar in France Pintar iz St. Lamberta, sanitni vojak Karol Prelogar iz Šmarja pri Javorju in dragonec pri 5. polku Anton Košir iz Nevelj pri Kamniku. Toženi so bili radi javnega nasilstva, ker so preprečili aretacijo s tem, da so policista osuvali. Zgodilo se je to pri Kirsu v Kočevju. Eai so policista, ki jih je svaril, zabavljali, nekdo pa je upil: »Nihče ne bo aretiran!« Vdignil je stol in udaril. Pijani so bili vsi. Mestni stražnik je izjavil, da je hotel le miriti, a naletel na upor. Glavni razgrajač je bil po njegovem mnenju France Pintar. Ta edini je klical: »Nihče ne bo aretiran!« Lepo je bilo slišati Kočevce, kako dobro znajo slovenski. Kot priča zaslišani France Ržnar iz »Windisch Büchla« je govoril popolno čisto slovenščino. Obsojba je bila: Jožef Jerman, Jožef Dvojmovič in Jožef Šuštar so bili od zatožbe oproščeni. Obtožbo proti Antonu Koširju je državni pravdnik sam umaknil. Obsojba pa sta bila France Pintar na 4 mesece in Janez Krajček na 5 mesecev ječe.

— **Na o. hr. izobraževališču za učitelje v Gorici** se prično preizkušnje in sicer: a) zrelosti 9. maja t. l. ob 8. uri zjutraj. b) za usposobljenje v ženskih ročnih delih istega dne ob 3. uri popoldne. c) usposobljenja za ljudake in meštanske šole dne 16. istega meseca ob 8. uri zjutraj. d) za vrtnarice početkom meseca junija. Prošnje se imajo predložiti ravnateljstvu navedenega zavoda oziroma dotične izpraševalne komisije in sicer za preizkušnje pod a), b) in c) najkasneje do 15. aprila t. l. in za one pod d) do 15. maja t. l.

— **Pomlad v Opatiji.** Piše se nam iz Opatije: Tu imamo prekrasno spomlad. Kaj lepšega si človek ne more misliti. Sezona se je letos znamenito obnesla. Tujcev kar mrgoli. Velikonočni ponedeljek se blagoslovi v navzočnosti švedskega kralja Oskarja II. nova zastava veteranskega kora Opatija-Voloska. V torek dne 5. aprila — ne 7. aprila, kakor se je pisalo skoro v vseh listih — pride v Opatijo naš cesar. Za sprejem se delajo velikanske priprave. Cesar bo stanoval v hotelu »Slovanjac«. Na večer njegovega prihoda bo v Opatiji in v Voloski splošna razsvetljava, ki obeta biti nekaj čudovito lepega. Sploh se vse veseli teh slavnostnih dni in bo naval tujcev gotovo velikanski.

— **Z voza padla je včeraj na Sv. Jakoba trgu posestnikova žena Marija Ambrožičeva iz Gaberja št. 14 tako nesrečno, da si je izpahnila desno roko. Ponesrečenko so prepehali s rešilnim vozom v deželno bolnišnico.**

— **Z blokelnom pobegnili.** Včeraj zjutraj je prišel k izposojalci koles, Ani Gorčević v Cigalovih ulicah št. 6 neki okoli 20 let star fant, ki je dejal, da je hlapec pri Souvanu in si je izposodil kolo, češ, da se mora peljati v Medvode. Fant je s kolesom pobegnili.

— **V Hrastu k sgradbi železnice** se je odpeljalo včeraj 100 delavcev.

— **V Ameriko se je odpeljalo včeraj ponoči s južnega kolodvora 27 izseljencev.**

— **Iz Amerike se je pripeljalo včeraj 60 oseb v Ljubljano.**

— **Hrvatske novice.** — Slavljen hrvaški umetnik. Nedavno se je otvorila v Rimu razstava lepih umetnosti, slikarstva in kiparstva. Italijanski listi najbolj hvalljo »Caesi videti« (slepi vidijo) hrvaškega slikarja Frana Pavačiča, rodome z otoka Krka. — Odlikovana Hrvata v tujini. Hrvatski učenjak F. Bulić je imenovan častnim članom »kralj. društva portugalskih arhitektov in arheologov« v Lisboni. — Cante Lujo Vojnović je odlikovan s častnim križem francoske častne legije. Ob tej priliki mu je pisal minister zunanjih zadev Delcassé zelo laskavo pismo. — Protest proti ustanovitvi političnega klerikalnega dnevnika na Hrvatskem je priredila hrvaška napredna mladina. Govorili so dr. Milan Heimerl, dr. Lev Mazzura, dr. Ante Radić, Stepan Radić i dr. — Predavanje o Hrvatih. Na vsuočilišču v Milanu bo predaval dne 7. aprila italijanski učenjak in prijatelj Hrvatov o Hrvatih, njih zgodovini, književnosti in sodelovanju hrvaškega naroda v zgodovini evropske kulture. — Nestvor. V Irigu je rodila neka kmetška ženska možko dete, ki ima dve glavi na kratkem vratu, velik trebuh, dve roki, od katerih je ena mnogo krajša kot druga in tri noge — tretja noga je priručna za držanje. Otrok je prišel mrtev na svet ter se poslal v znanstveno preiskovanje v Zagreb.

— **Ameriške novice.** — Rojaka zaklali. V Butte, Mont., so imeli Slovenci v hiši rojaka Martina Beteka veselico. Pri tem so se stegli ter sta Slovenca Valentin Blatnik in Mihael Muhič zaklala rojaka Josipa Struklja, doma iz Jarne vasi pri Črnomlju. Ker nesrečnejši ni bil pri nobenem podpornem društvu, ležalo je njegovo truplo 8 dni v mrtvašnici, dokler mu niso rojaki nabrali potrebne svote za pogreb. — Sneg. Dne 15. t. m. je zapadel v New Yorku tako visok sneg, da je bil promet ustavljen.

— **Najnovejše novice.** — Potres. Na Solnograškem in v Švici so čutili v nedeljo zvečer dvakrat do 6 sekund trajajoč potresni sunki.

— **Štrajk gimnazijcev.** Na gimnaziji v Lvovu so izostali petošolci, ker je bil izključen neki tovariš. Profesorski zbor je sklenil, razpustiti 5. razred. Ako se dijaki ostalih razredov pridružijo štrajku, se gimnazija zapre za ostalo dobo leta.

— **Kuga v Indiji** se silno širi po celi deželi. Do 19. t. m. je umrlo za kugo 40.527 oseb.

— **Papež v strahu.** Londonski listi poročajo iz Rima, da stražijo zadnje dni vatikansko palačo in vrti močni in izbrani vojaški in policijski oddelki. Nekemu dopisniku se je zaupalo z verodostojne strani, da so razkrili v Vatikanu nameravan napad na papeža.

— **Madjarska navada.** Pri bolniškem in podpornem društvu »beli križ« v Budapešti je zginilo celo društveno premoženje. Dosedaj se je dognalo, da manjka 80.000 K. Člani ravnateljstva so deloma denar poneverili, deloma pa si ga medsebojno razdelili kot »nagrade«.

— **Grof Csaky v konkurzu.** Nad premoženjem slabomnega grofa Csakya, ki je nedavno na Dunaju nevarno obstrlel neko neznano mu gospo, je sodišče proglasilo konkurz. Dolgovi znašajo nad en milijon kron, dočim je njegovo premoženje le neko zadolženo in zanemarljivo posestvo.

— **Umrli je v Trstu sloveči nemški slikar Bernhard Fiedler,** star 80 let.

— **Velik gozdni požar.** Med Mezö-Telegd in Derno na Ogrskem je zgorelo nad 50 orlov gozda.

— **Dva električna voza sta skupaj trčila v Kursku na Ruskem.** Med mnogimi težko ranjenimi je tudi knez Galycin.

— **Budapešta brez vode.** Ker se snažijo vodovodne cevi, kar bo trajalo par dni, je mesto brez vode. Gledališča so zaprta, ker bi v slučaju požara ne bilo vode. V bolnišnicah in drugih zavodih se daje soda voda. Občina je kupila v ta namen 36.000 steklenic soda vode.

— **Belgrajska častniška sfera.** Kakor smo že svojčasno omenili, vlada med belgrajskim meščanstvom še vedno velika razburjenost zaradi dogodka, ki se je pripetil v »Grand hotelu«. List »Stampa« je nedavno prinesel upravičeno ostro notico, ker se neki mladi častnik, ki je spremil v gledališče prince Pavla usedel na kraljevo mesto v loži. Častnik — bil je mladi nadporočnik telesne straže Zavadil — je hotel urednika Jakišića prisiliti, da bi to notico prekladal, česar seveda urednik ni hotel storiti, tudi ne

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Podružnica v SPLJETU.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Zamenjava in ekskomptuje izrečane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje. Ekskompt in inkasno menic. Borzna naročila.

Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja. 39-36 Promet s čeki in nakaznicami.

Triumph

napredaj v vsaki boljši trgovini dežniki. — Oblastveno varovano. 2 leti jamstva. — Le pravi, če ima blago vtikan napis „Triumph“. Dobiva se pri g. Josip Vidmarju, tiskarju v Ljubljani.

Sprejmeta se dva pisarniška praktikanta

veščega slovenskega in nemškega jezika. Ponudbe, opremljene s spričevaji, naj se pošiljajo: „Ravnateljstvu delniških pivovaren v Ljubljani“, Soperska ulica št. 4. 890-2

Pesojilnica na Vranskem

registrirana zadruga z neomejeno zavezo vabi svoje zadržnike k

rednemu občnemu zboru

na nedeljo, dne 10. aprila 1904 ob 3. uri popoldne

v zadružni pisarni hiš. št. 82 na Vranskem.

SPORED: 900

1. Poročilo načelstva.
2. Potrjenje letnega računa.
3. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in namestnika.
4. Nasveti.

Schwentner, načelnik.

Triumph-štedilna ognjišča

za gospodinjstva, ekonomije i. t. dr. v vsakršni izpeljavi. Že 30 let so najbolj priznana. Priznana tudi kot najboljše in najprej izdelek. Največja prihranitev goriva. Specijaliteta: Štedilna ognjišča za hotele, gostilne, restavracije, kavarne i. dr. Ceniki in proračuni na razpolago. Glavni katalog franco proti doposlani znamki. 543-10

Tovarna za štedilna ognjišča „Triumph“

S. Goldschmidt & sin

Weiss 18, Gorenje Avstrijsko.

Moderni elegantni klobuki

za dame, deklice in otroke so ravnokar došli in se dobivajo

v največji izbiri in po najnižjih cenah pri

P. RECKNAGEL „Pri ovčarskem klobuku“ („Zum Schäferhut“)

na Mestnem trgu. 897-1

Najnovejše kravate za spomlad

priporoča v veliki izbiri po najnižjih cenah 739-4

Ljubljana Židovske ulice 1 A. KASCH Ljubljana Židovske ulice 1

Koroški

Rimski vrelec

nepresežen pri obistnih in mehurnih bolečinah ter pokvarjenem prebavljanju priznana slatina za otroke. Prava naravno natočena, vsečina namizna voda. Alpsko zdravilišče in letovišče Rimski vrelec (Römer-Quelle). Dobiva se v vseh trgovinah z mineralnimi vodami. Glavna zaloga: M. Kastner, Ljubljana. Varstvena znamka.

847-2

Ameriški skrob na lesk

z varstveno znamko „Globus“ 2 515-3

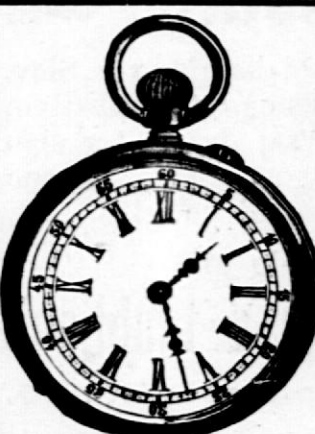
dá najlepše likano perilo.

Dobiva se povsod v rdečkastih zavojih à 100 gramov vsebine.

es. kr. avstrijske državne železnice

Isred iz voznega reda.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Selzthal v Aussee, Solnograd, Kain-Reifling, v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Selzthal v Solno rad, Inomost, Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3 uri 56 m popoldne osonbi vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genova, Pariz, Kain-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Osonbi vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m jutraj osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl. Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m jutraj osonbi vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genova, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osonbi vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih in 2amo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 5 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Ne prezrite!

Kdor želi biti postrežen z dobrim, pristnim blagom po solidnih cenah, naj se obrne na že dolgo obstoječo, vsakomur znano tvrdko 4.9-7

Franc Čuden

urar in trgovec z zlatino in srebrnino, delničar družbe Prvih tovarn za ure „Union“ v Ženevi in Bielu v Švici, zalagatelj c. kr. dolenske železnice, trgovina z voznimi kolesi in šivalnimi stroji

Ljubljana, Prešernove ulice

nasproti frančišanskega samostana.

Filialka: Glavni trg, nasproti rotovža.

Posebno se priporočajo pristne, osebno v Švici nakupljene žepne ure in vsakovrstne stenske (pendel) ure z donečim bitjem v krasno izrezljanih omaricah.

Največja zaloga briljantov, na katere se sl. občinstvo posebno opozarja, zlasti glede izbire, ker so v zalogi od gl. 25 do čez tisoč gld., vdeleni v različnih oblikah (façonah), torej lahko vsakdo izbere kaj primernegea.

„Cene niso pretirane“.

Nadalje se priporoča bogata zaloga pravega ali china-srebra vsakovrstna namizna oprava (Besteck), garniture v krasnih skrinjicah in druge, iz china-srebra najmodernejše izdelane vsakovrstne stvari.

Jako primerna in porabljiva splošna darila.

Ceniki zastoj in poštne prosto.

Velika zaloga šivalnih strojev in koles, tudi motorna kolesa.

Naročajte izborno

1384-90

Ljubljansko delniško pivo

iz pivovaren

v Zalcu in Laškem trgu.

Naročila sprejema

Centralna pisarna v Ljubljani, Sodnijske ulice št. 4.

Krojaški salon za gospode

IVAN MAGDIČ

Ljubljana, Stari trg št. 8.

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovejših journalih iz najmodernejšega in najboljšega tu- in inozemskega blaga. 521-12

Optični zavod FR. P. ZAJEC

Ljubljana, Stari trg 28 priporoča veliko zalogo vsakovrstnih očal, naočnikov, daljnogledov ter vseh optičnih predmetov.

Popravi in poštne naročnice, se izvrše točno cenó in takoj.

Žalne klobuke

v bogati izbiri od najcenejših do najfinjših vrst priporoča 14

salon modnih klobukov

J. S. Benedikt, Ljubljana.

Josip Reich

parna

barvarija in kemična spiralnica ter likanje sukna

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4. se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

Postrežba točna. Cene nizke.

Pariski moderci!

Pariski moderci!

Spreddaj ravna oblika, ne tišči na želodec.

priporoča v največji izbiri

Flojzij Persché

v Ljubljani

Pred škofijo št. 21.

Tovarna in prodaja oljnatih barv, firneža in lakov.

Električni obrat.

Ustanovljeno leta 1842.

Prodajalna in komptoar: Miklošičeva cesta št. 6.

Delavnica:

Igriske ulice št. 8.

Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv. juž. želez.

Slikarja napisov.

Stavbinska in pohištvena pleskarja. Velika izbirtka dr. Schoenfeld-ovih barv v tubah za akad. slikarje.

Zaloga čopičev za pleskarje, slikarje in zidarje, štedilnega mazila za hrastove pode, karbolineja itd.

Posebno priporočava slav. občinstvu najnovejše, najboljše in neprecenljivo sredstvo za likanje sobnih tal pod imenom „Rapidol“.

Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v najino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznana realno in fino po najnižjih cenah.

Suknenih ostankov veliko v zalogi.

Za pomladno in poletno sezono

se priporoča trgovina s suknenim, s platnenim in z manufakturnim blagom

HUGO IHL

××× v Ljubljani ××× v Špitalskih ulicah št. 4.

Vzorci na zahtevanje poštne prosto.

Kontoristinja

zmožna slovenskega in nemškega jezika, išče primerne službe.

Ponudbe pod „Kontoristinja“ na upravnishvo „Sl. Naroda“ 746-5

Urnega, solidnega 867-2

črkostavca

za slovenski in nemški stavek knjig in akcidene sprejme z 10 aprilom t. l. v stalno službovanje tiskarna

W. Blanke v Ptuj.

Naznanilo.

V zapuščino dne 25. marca t. l. v Ljubljani zamrlega gosp. Franca Isatitscha, c. kr. ravnatelja pomožnih uradov, spadajoče premičnine, kakor: pohištvo, obleka itd. se bodo prihodnji četrtek, dne 31. marca 1904 v Komenskega ulicah št. 10, dopoldne ob 9. uri prostovoljno

razprodajale.

V Ljubljani, 29. marca 1904.

892-2 Aleksander Hudovernik
c. kr. notar kot sodni komisar.

Špecialitete v kravatah. Ovratniki. Manšete.

POMLADNE

NOVOSTI

SO DOŠLE!!

ERNEST SARK

Stari trg št. 1.

Moderci.
Rokavice.
Trakovi
in
lišp
vsake vrste.

Čipke. 635-5
Uezenine.
Svilnato
blago.
Pajčolani.
Predpasniki.

Damski pasovi. Posamenterije. Čipkasti ovratniki. Čepice.

★ Srajce, bele in barvaste. ★

★ Usi toaletni predmeti. ★

Stanovanje

z eno sobo in kuhinjo na lepem prostoru se takoj odda ali pa za majev termin.

Poizve se na Tržaški cesti št. 45, I. nadstropje. 875-2

Proda se „Ljubljanski Zvon“

1881-1903, tudi posamezni letniki. — Prodajo posreduje le na pismena vprašanja Ivan Bonač, trgovina s papirjem v Ljubljani. 878-2

Ob Latermanovem drevoredu.

Od sobote, dne 19. marca dalje le malo časa 803

orientalski dresurni športni cirkus

Nad 100 živalij: ponijev, opic, psov, oslov i. t. d.

Novo: Smejati se boš in moraš se smejati!

Zaradi udobnosti p. n. občinstva so ob nedeljah in praznikih tri predstave, in sicer prva ob 3. uri popoldne, druga ob 5. uri popoldne in tretja ob 7. uri zvečer. — Ob delavnikih samo dve predstavi, prva ob 4. uri popoldne, druga ob 7. zvečer.

Za mnogobrojen poset prosim za velepoštovanjem H. Prechtli.

Linolej in povoščeno blago

prodajajo na debelo najceneje 173-22 Vzorci in ceniki franco. Josip Pfenningberger-ja sinovi I. avstr. tovarna zr usnjate in povošč. blago Dunaj 1., Ankerhof.

Kdor hoče ohraniti svojo obutev elegantno in stanovitno naj rabi le:

GLOBIN

najfinejše čistilo za vsako usnjato obutev. 855-2

Naprodaj povsod:

Edina tovarna: Fritz Schulz jun., Akt.-Ges., Eger i. B. u Leipzig.

POTICE

priporoča tovarna za kruh in pecivo J. J. KANTZ v LJUBLJANI.

Naročila se sprejemajo v Ljubljani:

v tovarni Rimska cesta št. 16 in v filijalkah:

Franca Jožefa cesta št. 1 Krakovski nasip št. 16,
Tržaška cesta št. 8, Stari trg št. 1,
Spodnja Šiška št. 2, Cesarja Jožefa trg št. 11,
Karlovska cesta št. 6, Vegove ulice št. 12.

Sv. Jakoba trg št. 6. 898-1

Prosi se za pravočasna naročila.

Poskusite

pristni rastlinski liker 'Florian'

Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.

Ogreva in oživilja telo, Budi tek in prebavo, Daje dobro spanje.

Lastnik:

5-72

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem

„Pod novim orlom!“

(ponatis iz „Slov. Naroda“)

je izšla!

Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrečno zahtevo izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Iztis po K 1-60, po pošti K 1-80.

RUDOLF KIRBISCH

— slaščičarna —

Ljubljana × Kongresni trg × Ljubljana

priporoča za velikonočne praznike bogato zalogo prefinih goriških pino, mandljevih, orehovitih, rozinovitih, čokoladnih, makovitih in lešnikovih potic, najfinejše presnice, tituli, različni velikonočni konfekt (bonboni); dalje veliko izbero prekrasnih pirhov iz svile žameta, slame itd. — Velikonočni zajci za napolnjevanje z bonboni in zajci iz čokolade in sladkorja.

Vsa tukajšnja in zunanja naročila se točno in skrbno izvršujejo. 894-2

Za kolesarje jako važno!

Preden' se kdo odloči nabaviti si kolo, naj ne zamudi ogledati si zalogo ali vsaj naročiti cenovnik pravih PUCHOVH KOLES, najnovejših modelov, katerih edino zastopstvo ima

Fran Čuden v Ljubljani.

* * * * * Pozor!!!

One častite gospode, ki se zanimajo za

535-8

motor-kolesa

vabim, naj si sleherni ogleda pri meni razstavljeno kolo PUCH-MOTOR, da se prepriča, kako fino in popolnoma preprosto je sestavljeno, tako da se vsakdo lahko takoj priuči voziti.

Puchovo kolo vedno pred vsemi drugimi!

Pivovarna G. Huerjevi dediči v Ljubljani, Wolfove ulice št. 12.

Ustanovljena l. 1854.

Cenjenim odjemalcem naznanjamo, da se bode točilo od dne 31. t. m. naprej v naši pivovarni

izborna črna pivo

kuhano na bavorski način.

P. n. občinstvo uljudno prosimo, naj se blagovoli ob tej priliki prepričati, da je naša

domača, slovenska pivovarna

vrlo napredovala in da nudi svojim odjemalcem pošteno in dobro blago, katero more vspešno tekrovati z enakimi izdelki ptujih pivovaren izven slovenskih mej.

Pivovarna G. Huerjevi dediči v Ljubljani, Wolfove ulice št. 12.

879-3